

Retninger nede, og hvis det ærede Medlem kender — hvad han sikkert gør — den Tankegang, der er i mange Bygningshaandværkerfag, og for hvilken Henriksen ogsaa har været Talsmand, vil han forstaa, at denne Sprængningsmulighed er til Stede. Det er et Faktum, som man har Lov til at omtale i Rigsdagen.

Til min Kollega, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), vil jeg gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til Lockouten i 1899. Min Kollega har misforstaaet mig noget. Jeg paastod ikke, har i hvert Fald ikke villet paastaa, at Arbejdsgiverne vare krigslystne den Gang. Jeg har kun sagt, at naar der var en Organisation som Arbejdsgiverforeningen, maatte det, naar Nødvendigheden kom, blive til en Lockout, rent bortset fra, at jeg tror, det i og for sig var nødvendigt at faa denne Lockout, fordi Arbejdsgiverforeningen var tvungen til at vise sin Styrke, da man ellers fra den anden Side vilde have tvivlet paa den.

Et Punkt vil jeg beklage mig meget stærkt over i denne Debat. Jeg retter Bebrejdelsen ikke blot til det ærede Medlem fra radikal Side — han var meget personlig gnaven —, men til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), der holdt et Foredrag, som viste, at det ærede Medlem er villig til og kan sætte sig ind i en Sag, men at det ærede Medlem saa at sige har faaet hele Lugten fra Valgtribunerne med sig her ind i Salen. Det ærede Medlem har jeg haft den — Ære kan jeg maaske ikke sige, Fornøjelse kan jeg heller ikke sige, hvad skal jeg saa sige? (*Moltesen: Glæde?*) — naa, lad gaa, Glæde at se paa mine Vælgermøder i 4de Kreds i sin Tid. Da var det ærede Medlem maaske endnu mindre diplomatisk i sine Ytringer, end han er i dette Øjeblik. Men jeg vil sige, at naar det ærede Medlem her sagde, at min Tale var en tilsløret Opfordring til Arbejdsgiverne om at være Scharfmachere, om at erklære Lockout, er det i Virkeligheden en unfair Maade at fremstille Sagen paa. (*Hans Nielsen: Det blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds*). Men det ærede Medlem sagde det ogsaa. Det er i Virkeligheden ganske unfair Tale. Og saa vil jeg sige, at vore Arbejdsgivere kende sikkert saa meget deres egen Styrke, at de, uden at jeg behøvede at fortælle dem det, kunne dømme bestemt derom. Hvis jeg har Uret, som den ærede Indenrigsminister mener, ved Ledelsen i Arbejdsgiverforeningen ganske nøjagtigt, at jeg har Uret, mine Ud-

talelser paa dette Punkt virke ikke det ringeste ind paa Arbejdsgiverforeningens Beslutninger; den bedømmer sin egen Styrke efter, hvad den ved, og ikke efter, hvad jeg siger. Og det samme antager jeg, at Fagforeningerne gøre, hvad enten Ministeren siger det ene eller det andet. Men at jeg har Ret i, hvad jeg siger, at Arbejdsgiverne staa stærkt, viser netop de Herrers Stilling til Forligsmanden. De havde nemlig ikke Brug for Forligsmanden, hvis ikke De vare de svageste — hvad skulde de Herrer ellers med ham? Det er en Indsats til Fordel for Dem.

Jeg vender mig saa til min ærede Ven, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), der holdt sin . . . (*En Stemme: Jomfrutale*) . . . Jomfrutale vil jeg ikke sige, men som omplantede sin Mandagsartikel til Folketingstidenden, hvor den forhaabentlig vil virke paa samme udmærkede Maade, som den virker i „Social-Demokraten“. Folketingstidenden har imidlertid ikke saa mange Abonnenter, saa det bliver et forholdsvis neutralt Sted at putte disse Artikler i.

Det ærede Medlem sagde, at jeg var en Komet. Jeg ved ikke, hvad Slags Komet det var, om det var en med Blaasyre i Halen, eller hvilken Art det var. Men i alt Fald, hvis det ærede Medlem havde gjort mig den Ære at undersøge min Stilling til de fleste Sager, jeg har haft at gøre med her i Tinget, vilde det ærede Medlem have fundet en saa bestemt Livsanskuelse og et saa fast Syn paa Tingene, at det ærede Medlem for Fremtiden aldrig behøvede at tvivle om, hvor jeg staa, ikke behøvede at tvivle om, at jeg altid staaar der, hvor efter mit Skøn Statsinteressen ligger. Det ærede Medlem vil have vanskeligt ved at forstaa dette, fordi han nu en Gang er vant til at dele os alle i Klasser og Baase og Partier og sige: Der og der bør Partierne staa, og der og der bør den Klasse staa, og altsaa bør det ærede Medlem staa der og der. Jeg tror, at det ærede Medlem en Gang imellem maa regne med, at der virkelig endnu er Folk her i Landet, som tænke udenfor Klasserne og maaske ogsaa efter Opdragelse og Anlæg og økonomisk Stilling staa udenfor Klasserne. Der er virkelig udmærkede Embedsmænd, som f. Eks. den Mand, der for nylig er bleven udnævnt til Kabinetssekretær hos Hans Majestæt Kongen, Mænd, som have en saa bestemt Statsopfattelse, at de staa udenfor Klasserne og sætte en Ære i det. I det Øjeblik jeg skulde staa her inde som en blot Stands-